

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Krośnie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Monika Kordyś

Protokolant Dagmara Maślanka

po rozpoznaniu w dniach: 17.10.2017r., 03.11.2017r. i 28.11.2017r., sprawy karnej

K. J. (J.), s. J. i J. z d. L.,

ur. (...) w J.,

zam. K., ul. (...),

oskarżonego o to, że:

w K. przy ulicy (...) opublikował na łamach portalu internetowego (...) szereg komentarzy o treści:

1. w dniu 11 września 2016 r. o godzinie 14:38 używając nicka „mieszkaniec” w komentarzu do artykułu „Zakończono nabór wniosków do programu (...)” dokonał wpisu komentarza w brzmieniu: „Jedna wielka propaganda oszustwa przez P. i jego koleś” tj. dopuścił się przestępstwa zniesławienia oskarżyciela prywatnego za pomocą środków masowego komunikowania w celu poniżenia pokrzywdzonego w oczach opinii publicznej i narażenia go na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia funkcji Prezydenta Miasta K. (art. 212 § 2 Kodeksu Karnego),

2. w dniu 7 października 2016r. o godzinie 16:03 używając nicka „mieszkaniec” w komentarzu do artykułu „Będziemy się ślizgać” dokonał wpisu komentarza o treści: „no właśnie - ktoś rzucił pomysł a P. jak zawsze przywłaszcza sobie wszystkie pomysły jako swoje bez żadnej skrupuły. Ale co się można po takiej osobie spodziewać. To tylko P.” tj. dopuścił się przestępstwa zniesławienia oskarżyciela prywatnego za pomocą środków masowego komunikowania w celu poniżenia pokrzywdzonego w oczach opinii publicznej i narażenia go na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia funkcji Prezydenta Miasta K. (art. 212 § 2 Kodeksu Karnego),

3. w dniu 22 października 2016r. o godzinie 15:23 używając nicka „mieszkaniec” komentując artykuł „K. Grunt na medal” dokonał wpisu o treści: „jak do tej pory 12-lat (P. mimo obietnic nic nie zrobił by przyciągnąć inwestorów, firmy jedynie banki sklepy zakłady poupadały za jego rządów. Tylko P. i jego koleśom się poprawiło. Dno totalne - D. N. niestety ale puki komuniści będą przy władzy poty w (...) nic się nie zmieni - koleśostwo i smród. A podatnicy będą płacić za jakieś denne dyplomiki dla pocieszenia własnego ego i nieróbstwa” tj. dopuścił się zniesławienia oskarżyciela prywatnego za pomocą środków masowego komunikowania w celu poniżenia pokrzywdzonego w oczach opinii publicznej i narażenia go na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia funkcji Prezydenta Miasta K. (art. 212 § 2 Kodeksu Karnego),

4. w dniu 21 października 2016r. używając nicka „komunista” w komentarzu do artykułu „Będziemy się ślizgać” dokonał wpisu o treści „nie - bo mi by uwłaczało, nawet nogeprzytockiemu bym nie podał do całowania z obawy, że bym czegoś nie złapał” dopuścił się znieważenia oskarżyciela posiłkowego (art. 216 § 2 Kodeksu Karnego),

5. w dniu 24 października 2016 r. o godzinie 15:32 w komentarzu do artykułu „KOD: S. z H. W.” dokonał wpisu o treści: „K. przypominam, że dziś spotkanie z komuszkami z kod. Zapraszam P. i jego bonzów. Nie wstydzie się pochodzenia z

dziada pradziada” dopuścił się znieważenia oskarżyciela prywatnego za pomocą środków masowego komunikowania (art. 216 § 2 Kodeksu Karnego),

6. w dniu 31 października 2016r. o godzinie 15:50 dokonał wpisu komentarza do artykułu pod tytułem „Reportaż musi mieć fajną historię” „ to, że P. i jego znajomi, których pozatrudniał w urzędzie łamią prawo i postępują ohydnie nie może być powodem do ukrywania tego i tuszowania...” dopuścił się przestępstwa zniesławienia za pomocą środków masowego komunikowania w celu poniżenia pokrzywdzonego w oczach opinii publicznej i narażenia go na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia funkcji Prezydenta Miasta K. (art. 212 § 2 Kodeksu Karnego),

7. w dniu 11 listopada 2016 o godzinie 9:17 jako użytkownik "prawda" w artykule "Tory w K. zostaną obniżone. Podpisano porozumienie." Dokonał wpisu: „W. sobie P. z rodziną i jego koleś, przydupasów - puki L. go nie zabierze na wieczne łowy bolszewickie...” czym dokonał znieważenia oskarżyciela prywatnego (art. 216 § 2 Kodeksu karnego),

8. w dniu 22 listopada 2016 o godzinie 17:54 jako użytkownik "mieszkaniec" w komentarzu do artykułu "K.: powstanie (...) i parking dla kamperów." Dokonał wpisu o treści: ” S. nieszczęścia inwestorów (...) spotka P. tylko nieszczęścia przynosi. Ja bym mu nawet pocałować stopy mu nie dał bym nie złapał czegoś. (...) powinniście egzorcyzmy odprawić by odpędzić antychrystów” czym dokonał znieważenia oskarżyciela prywatnego (art. 216 § 2 Kodeksu karnego),

9. w dniu 30 listopada 2016 o godzinie 18:42 jako użytkownik "fee" w komentarzu do artykułu " (...)! K.: w śróde wmurowano kamień węgielny dokonał wpisu w brzmieniu: „to nie będzie piramidy - mauzoleum P. Słyszałem, że mieli go zakonserwować na wzór L. a pospólstwo (...) miało składać obowiązkowo co miesiąc hołd przez godzinę tj. modlitwa do niego i śpiewy na jego cześć „Nie rzucim P. skąd nasz Bóg, nie damy pochować jego woli, my służalczy ród, będziemy bronić jego po grób itd. A tak mogło być pięknie. Zebrałem już barszcz S. by złożyć koło mauzoleum ale złoże na ziemnym grobie” czym dokonał znieważenia oskarżyciela prywatnego (art. 216 § 2 Kodeksu karnego),

10. w dniu 24 grudnia 2016 o godzinie 15:17 jako użytkownik "cmentarz wzywa" w komentarzu do artykułu "Święta Bożego Narodzenia z (...) R." dokonał wpisu „Życzę P. i dupolizajom z rady aby były to ich ostatnie święta. Precz z belzebubami” czym dokonał znieważenia oskarżyciela prywatnego (art. 216 § 2 Kodeksu karnego),

11. w dniu 30 grudnia 2016 o godzinie 18:17 jako użytkownik "życzliwy" w komentarzu do artykułu pod tytułem "Historyczna chwila w K. - budżet na 2017 przyjęty jednogłośnie" dokonał wpisu o treści: „Życzę P. ostatniego roku gnębienia mieszkańców K.. W. to dobre miejsce dla ciebie. Wystarczy zanieczyszczać środowisko, miasto swoją osobą” czym dokonał znieważenia oskarżyciela prywatnego (art. 216 § 2 Kodeksu karnego),

- tj. o przestępstwa z art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i z art. 216 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

I. Uznaje oskarżonego **K. J.** za winnego popełnienia wyżej opisanych **w pkt 1, 2, 3 i 6**, czynów stanowiących występki z art. 212 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. czym działał na szkodę P. P. (3) i za to na podstawie art. 212 § 2 k.k. **skazuje** go na karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze po 25 (dwadzieścia pięć) godzin w stosunku miesięcznym,

II. uznaje oskarżonego **K. J.** za winnego popełnienia wyżej opisanych **w pkt 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11** czynów stanowiących występki z art. 216 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. czym działał na szkodę P. P. (3) i za to na podstawie art. 216 § 2 k.k. **skazuje** go na karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze po 25 (dwadzieścia pięć) godzin w stosunku miesięcznym,

III. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w miejsce orzeczonych wobec oskarżonego jednostkowych kar ograniczenia wolności **wymierza** karę łączną 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze po 25 (dwadzieścia pięć) godzin w stosunku miesięcznym,

IV. na podstawie art. 212 § 3 k.k. i art. 216 § 4 k.k. **orzeka** od oskarżonego nawiązkę na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża w wysokości 1.000 zł (jednego tysiąca złotych),

V. na podstawie art. 215 k.k. **orzeka** podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie jego odpisu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta w K. przez okres 1 (jednego) miesiąca,

VI. na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę karną w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych), a ponadto na podstawie art. 628 pkt 1 k.p.k. i § 11 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych **zasądza** od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego P. P. (3) kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu uiszczonych przez niego zryczałtowanych wydatków postępowania, a ponadto kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem działania w sprawie pełnomocnika z wyboru.

Sygn. akt II K 171/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 listopada 2017r.

W przedmiotowym postępowaniu prywatnoskargowym oskarżyciel P. P. (3) zarzucił oskarżonemu K. J. popełnienie przestępstw z art. 212 § 2 kk w zw. z art. 12 kk oraz z art. 216 § 2 kk w zw.

z art. 12 kk, polegających na tym, że w K. przy ulicy (...) opublikował na łamach portalu internetowego (...) szereg komentarzy o treści:

1. w dniu 11 września 2016 r. o godzinie 14:38 używając nicka „mieszkaniec”

w komentarzu do artykułu „Zakończono nabór wniosków do programu (...)” dokonał wpisu komentarza w brzmieniu: „Jedna wielka propaganda oszustwa przez P. i jego koleśi” tj. dopuścił się przestępstwa zniesławienia oskarżyciela prywatnego za pomocą środków masowego komunikowania w celu poniżenia pokrzywdzonego w oczach opinii publicznej

i narażenia go na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia funkcji Prezydenta Miasta K. (art. 212 § 2 Kodeksu Karnego),

2. w dniu 7 października 2016r. o godzinie 16:03 używając nicka „mieszkaniec” w komentarzu do artykułu „Będziemy się ślizgać” dokonał wpisu komentarza

o treści: „no właśnie - ktoś rzucił pomysł a P. jak zawsze przywłaszcza sobie wszystkie pomysły jako swoje bez żadnej skrępy. Ale co się można po takiej osobie spodziewać. To tylko P.” tj. dopuścił się przestępstwa zniesławienia oskarżyciela prywatnego za pomocą środków masowego komunikowania w celu poniżenia pokrzywdzonego w oczach opinii publicznej

i narażenia go na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia funkcji Prezydenta Miasta K. (art. 212 § 2 Kodeksu Karnego),

3. w dniu 22 października 2016r. o godzinie 15:23 używając nicka „mieszkaniec” komentując artykuł „K. Grunt na medal” dokonał wpisu

o treści: „jak do tej pory 12-lat (P. mimo obietnic nic nie zrobił by przyciągnąć inwestorów, firmy jedynie banki sklepy zakłady poupadały za jego rządów. Tylko P. i jego koleśiom się poprawiło. Dno totalne - D. N. niestety ale puki komuniści będą przy władzy poty w k. (...) nic się nie zmieni - koleśostwo i smród. A podatnicy będą płacić za jakies denne dyplomiki dla pocieszenia własnego ego i nieróbstwa” tj. dopuścił się zniesławienia oskarżyciela prywatnego za pomocą środków masowego komunikowania w celu poniżenia pokrzywdzonego w oczach opinii publicznej

i narażenia go na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia funkcji Prezydenta Miasta K. (art. 212 § 2 Kodeksu Karnego),

4. w dniu 21 października 2016r. używając nicka „komunista” w komentarzu do artykułu „Będziemy się ślizgać” dokonał wpisu o treści „nie - bo mi by uwłaczało, nawet nogeprzytockiemu bym nie podał do całowania z obawy, że bym czegoś nie złapał” dopuścił się znieważenia oskarżyciela posiłkowego (art. 216 § 2 Kodeksu Karnego),

5. w dniu 24 października 2016 r. o godzinie 15:32 w komentarzu do artykułu „KOD: S. z H. W.” dokonał wpisu o treści: „K. przypominam, że dziś spotkanie z komuszkami z kod. Zapraszam P. i jego bonzów. Nie wstydzie się pochodzenia z dziada pradziada” dopuścił się znieważenia oskarżyciela prywatnego za pomocą środków masowego komunikowania (art. 216 § 2 Kodeksu Karnego),

6. w dniu 31 października 2016r. o godzinie 15:50 dokonał wpisu komentarza do artykułu pod tytułem „Reportaż musi mieć fajną historię” „ to, że P. i jego znajomi, których pozatrudniał w urzędzie łamią prawo i postępują ohydnie nie może być powodem do ukrywania tego i tuszowania...” dopuścił się przestępstwa zniesławienia za pomocą środków masowego komunikowania w celu poniżenia pokrzywdzonego w oczach opinii publicznej i narażenia go na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia funkcji Prezydenta Miasta K. (art. 212 § 2 Kodeksu Karnego),

7. w dniu 11 listopada 2016 o godzinie 9:17 jako użytkownik "prawda" w artykule "Tory w K. zostaną obniżone. Podpisano porozumienie." Dokonał wpisu: „W. sobie P. z rodziną i jego koleś, przydupasów - puki L. go nie zabierze na wieczne łowy bolszewickie...” czym dokonał znieważenia oskarżyciela prywatnego (art. 216 § 2 Kodeksu karnego),

8. w dniu 22 listopada 2016 o godzinie 17:54 jako użytkownik "mieszkaniec" w komentarzu do artykułu "K.: powstanie (...) i parking dla kamperów." Dokonał wpisu o treści: ” S. nieszczęścia inwestorów (...) spotka P. tylko nieszczęścia przynosi. Ja bym mu nawet pocałować stopy mu nie dał bym nie złapał czegoś. (...) powinniście egzorcyzmy odprawić by odpędzić antychrystów” czym dokonał znieważenia oskarżyciela prywatnego (art. 216 § 2 Kodeksu karnego),

9. w dniu 30 listopada 2016 o godzinie 18:42 jako użytkownik "feee" w komentarzu do artykułu " (...)! K.: w śróde wmurowano kamień węgielny dokonał wpisu w brzmieniu: „to nie będzie piramidy - mauzoleum P. Słyszałem, że mieli go zakonserwować na wzór L. a pospólstwo (...) miało składać obowiązkowo co miesiąc hołd przez godzinę tj. modlitwa do niego i śpiewy na jego cześć „Nie rzucim P. skąd nasz Bóg, nie damy pochować jego woli, my służalczy ród, będziemy bronić jego po grób itd. A tak mogło być pięknie. Zebrałem już barszcz S. by złożyć koło mauzoleum ale złożę na ziemnym grobie” czym dokonał znieważenia oskarżyciela prywatnego (art. 216 § 2 Kodeksu karnego),

10. w dniu 24 grudnia 2016 o godzinie 15:17 jako użytkownik "ementarz wzywa" w komentarzu do artykułu "Święta Bożego Narodzenia z (...) R." dokonał wpisu „Życzę P. i dupolizajom z rady aby były to ich ostatnie święta. Precz z belzebubami” czym dokonał znieważenia oskarżyciela prywatnego (art. 216 § 2 Kodeksu karnego),

11. w dniu 30 grudnia 2016 o godzinie 18:17 jako użytkownik "życzliwy" w komentarzu do artykułu pod tytułem "Historyczna chwila w K. - budżet na 2017 przyjęty jednomyślnie" dokonał wpisu o treści: „Życzę P. ostatniego roku gnębienia mieszkańców K.. W. to dobre miejsce dla ciebie. Wystarczy zanieczyszczać środowisko, miasto swoją osobą” czym dokonał znieważenia oskarżyciela prywatnego (art. 216 § 2 Kodeksu karnego).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Po ukazaniu się na portalu internetowym (...) wyżej opisanych komentarzy P. P. (3) zawiadomił o tym fakcie policję domagając się „ścigania autora komentarzy” (k. 1 akt 1 Ds. 116.2017). Podał jednocześnie zawiadamiający nr adresu IP autora przedmiotowych wpisów tj. (...) – jaki to otrzymał uprzednio dwukrotnie od redaktora naczelnego (...) portalu internetowego K. (...) .pl, po złożeniu stosownego

o to zapytania (k. 2-3 wskazanych akt Ds.).

Następnie Prokuratura Rejonowa w Krośnie zażądała postanowieniem z dnia 20 grudnia 2016r. od podmiotu N. w K. operatora usług telekomunikacyjnych T. P. – wskazania danych użytkownika komputera o nr IP (...) (k. 17 w/w akt Ds.) – po czym właściciel N. pismem z daty 13 stycznia 2017r. (k. 4 akt Ds.) udzielił odpowiedzi, iż użytkownikiem komputera o wskazanym numerze IP jest K. J., ul. (...) w K..

Następnie wobec odstąpienia przez oskarżyciela publicznego od ścigania z urzędu przestępstwa ściganego z oskarżenia prywatnego (postanowienie k. 27 akt Ds.) i umorzenia dochodzenia (k. 29 akt Ds.), oskarżyciel prywatny P. P. (3) wniósł do tut. Sądu przeciwko oskarżonemu K. J. prywatny akt oskarżenia.

Po przeanalizowaniu w kontekście postawionego oskarżonemu zarzutu – treści odpowiedzi z portalu (...) oraz N. w K., a także treści pism autorstwa oskarżonego (k. 32-36), będących kserokopią jego korespondencji kierowanej do pracowników wydziału edukacji Urzędu Miasta K. oraz kierowanych bezpośrednio do oskarżyciela prywatnego, a także po przeanalizowaniu treści zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, w tym zwłaszcza świadka T. P. (k. 48-49) oraz świadka R. J. (k. 50-51) – dla Sądu sprawstwo oskarżonego jest oczywiste.

Oskarżyciel prywatny P. P. (3) pełni funkcję Prezydenta Miasta K.. Strony się znają; współpracowały ze sobą wcześniej; mieszkały również wcześniej na tym samym osiedlu (wyjaśnienia oskarżonego k. 41).

Znamienne w sprawie jest, iż oskarżony był bardzo niezadowolony ze sposobu rozliczania przez urzędników wydziału edukacji Urzędu Miasta K. złożonych przez niego dowodów zakupów w ramach refundacji stypendium szkolnego (zeznania świadka W. W. (2) k. 47-48 oraz treść korespondencji k. 32-36). Jak wynika treści pisma k. 32, w dniu 7 września 2016r. skierowano z Urzędu Miasta drogą e-mailową do oskarżonego informację, a pierwszy z przedmiotowych wpisów dokonany został w dniu 11 września 2016r. Z treści przedłożonej przez oskarżyciela korespondencji jasno wynika, iż „lubował” się on w zarzucaniu „towarzyszowi P.” „oszust i matactw”. Identycznych w istocie sformułowań używał w dokonanych przez siebie internetowych komentarzach.

Po przedstawieniu oskarżonemu zarzutów (zawierających przytoczoną treść komentarzy internetowych, których autorstwo oskarżyciel zarzucił oskarżonemu k. 28-30 akt II K 171/17), co nastąpiło na rozprawie w dniu 17 października 2017r. (k. 40-43), oskarżony złożył wyjaśnienia (k. 40-41),

w których nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Stwierdził oskarżony, iż nie ma pewności czy to jego nr IP został wskazany, albowiem – jak się dowiedział – do jednego IP może być podłączonych kilka komputerów; sam wyczytał w Internecie instrukcję jak wejść na czyjeś IP i się nim posługiwać.

Oskarżony jest osobą niekaraną (karta karna k. 24). Mieszka wspólnie z żoną R. J. oraz trójką małoletnich dzieci; ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest nauczycielem (informacja k. 26). Wraz z rodziną mieszka w K. przy ul. (...); jest współwłaścicielem budynku jednorodzinnego w K. przy ul. (...), gdzie jak sam wyjaśnił, „zamontowany jest odbiornik internetowy, bo jest podłączony do niego system kamer w tym domu” (k. 41).

Co do tego, iż to oskarżony jest autorem przedmiotowych wpisów – to jak podkreślono powyższej – nie miał sąd żadnych wątpliwości.

Dopytywany o treść odpowiedzi z dnia 13 stycznia 2017r. (k. 21 przywoływanych wyżej akt Ds.) jakiej udzielił Prokuraturze T. P. (k. 48-49) będący operatorem telekomunikacyjnym, w której wskazał wprost, iż użytkownikiem o numerze IP: (...), jakim posługiwał się autor przedmiotowych wpisów internetowych jest oskarżony – świadek ten zeznał: „U mnie nie ma takiej możliwości by pod jednym IP było kilku klientów, ponieważ stosujemy takie rozwiązanie, że dany klient ma dany nr IP.” (k. 48). Treść zeznań świadka jest jasna i jednoznaczna. W treści swych wyjaśnień oskarżony próbował podkreślić jak to łatwą czynnością jest podszycie się pod cudzy nr IP, lecz trudno sobie wyobrazić, by wielokrotnie – we wskazanych w zarzucie dniach – jakiś haker podszywał się akurat pod IP oskarżonego i używał

w dokonywanych wpisach słownictwa charakterystycznego dla pism jakie sporządzał uprzednio on właśnie. Jednoznacznym w sprawie jest, iż oktety IP wskazywane przez (...) przypisane są do jednego jedyne klienta – jak z kolei wytłumaczył świadek T. P. – jest nim zgłoszony w N. dla adresu O. 162 w K. – K. J.. Prosty układ przekazu danych jaki występuje w przedmiotowej sprawie i jasne ustalenia, nie dają żadnych podstaw do zastanawiania się i rozważania czy za każdym razem we wskazanych datach autor komentarzy nie używał np. anonimizujących serwerów proxy; brak jest w ogóle jakichkolwiek danych o występowaniu tzw. serwerów pośredniczących w transmisji danych pomiędzy stacją bazową a celową.

Jeśli chodzi o znamiona czynów zarzuconych oskarżonemu przedstawić w tym miejscu należy, iż przedmiotem ochrony występku z art. 212 kk jest cześć, potocznie pojmowana jako godność, dobre imię, dobra sława, świadomość własnej wartości, szacunek dla samego siebie, honor, reputacja, duma, poważanie czy uznanie. W znaczeniu potocznym pomówić kogoś, to bezpodstawnie zarzucić mu lub przypisać coś komuś, posądzić kogoś bądź oskarżyć. Pomówienie to przypisanie komuś w publicznej wypowiedzi cech, poglądów lub czynów, które psują mu dobrą opinię, powodują utratę zaufania do niego. (por. kom. do art. 212 kk pod red. R.Stefańskiego, legalis 2017, teza 23). Jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17.03.2015r. (sygn. akt V KK 301/14, LEX nr 1663833), przedmiotem ochrony przepisu art. 212 § 1 kk jest cześć i godność osoby pomawianej o postępowanie lub właściwości, które są sprzeczne z prawem, z zasadami etyki, w tym etyki zawodowej oraz np. o brak kompetencji lub zdolności do wykonywania danego zawodu.

„Pomówienie musi odnosić się do postępowania (np. popełnienie przestępstwa, prowadzenie niemoralnego trybu życia) lub właściwości (np. alkoholizm, narkomania, zboczenie płciowe, choroba psychiczna, a w przypadku podmiotu zbiorowego – np. chaos organizacyjny, niekompetencja personelu), które mogą poniżyć dana osobę (a także podmiot zbiorowy) w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Nie należy natomiast do znamion przestępstwa zniesławienia to, czy pomówienie powodowało skutki wskazane w ustawie.” (por. kom. do art. 212 kk, M. M., Lex 2017, teza 5).

Mając powyższe na względzie w ocenie Sądu uznać należało, iż dokonane przez oskarżonego w dniach: 11 września 2016r. (1), 7 października 2016r. (2), 22 października 2016r. (3) oraz 31 października 2016r. (6) wpisy internetowe, w których oskarżony zarzucił oskarżycielowi prywatnemu P. P. (3) odpowiednio: stosowanie propagandy oszustwa, przywłaszczanie sobie przez niego cudzych pomysłów, nieróbstwo i to, że w czasie jego rządów poupadały zakłady, tylko oskarżycielowi i jego kolegom się poprawiło oraz to, że łamie oskarżyciel prawo i postępuje ohydnie ukrywając to i tuszując – w sposób niewątpliwy zniesławiały oskarżyciela prywatnego. Ochrona czci przysługuje każdemu człowiekowi i to bez względu na to jaką opinię posiada on w danym środowisku. Pomówienie oskarżyciela prywatnego poprzez zamieszczenie opisanych sformułowań, mogło go niewątpliwie nie tylko poniżyć w opinii publicznej, lecz nadto narazić na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia funkcji jaką piastuje.

Jeśli chodzi zaś o znamiona występku z art. 216 kk to przedmiotem jego ochrony jest tzw. godność wewnętrzna człowieka przed takimi naruszeniami, które stanowią wyraz pogardy dla człowieka, przy tym jest to niezależne od odczuć samego pokrzywdzonego. Rysem zasadniczym tego czynu jest świadome pomiatanie przez sprawcę godnością osobistą jakiegoś człowieka przez poniżające tę godność, a skierowane do tej osoby słowa. Istotą zniewagi jest pogardliwe jego traktowanie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego konsekwentnie przyjmuje się, iż znamiona zniewagi wypełniają słowa wyszydzające lub wyśmiewające drugiego i generalnie wszelkie słowa mogące kogoś w oczach innych ludzi poniżyć i dotknąć na czci, choćby same nawet nie były wyrazami obelżywymi. W doktrynie również wskazuje się na to, że zniewagą są rozmaitego rodzaju zachowania, których wspólną cechą jest to, że wyrażają pogardę dla drugiego człowieka (por. kom. do art. 216, legalis 2017).

Mając takie rozumienie przedmiotowego występku na względzie uznał Sąd, iż wpisami dokonanymi w dniach:

- 21 października 2016r., w którym oskarżony sugeruje, że oskarżyciel jest chory na chorobę zakaźną (4),

- 24 października 2016r., w którym oskarżony zalicza oskarżyciela do grona „komuszków” (5),
- 11 listopada 2016r., w którym wyraził się z pogardą, iż L. zabierze oskarżyciela na wieczne łowy bolszewickie (7),
- 22 listopada 2016r., w którym pogardliwie napisał, iż P. tylko nieszczęścia przynosi, znów sugerowanie, iż nawet stopy podać mu nie można do pocałowania, bo można się czymś zarazić, w związku z czym podany we wpisie inwestor powinien odprawić egzorcyzmy (8),
- 30 listopada 2016r. pisanie z pogardą o balsamowaniu oskarżyciela na wzór L., mauzoleum P. i modłach nad tymże (9),
- 24 grudnia 2016r. (sic!), w którym nazywa oskarżony oskarżyciela belzebubem, życząc mu nawiasem mówiąc by były to jego ostatnie święta (10), a także
- 30 grudnia 2016r., w którym napisał oskarżony, iż W. (gdzie jest cmentarz w K.) to dobre miejsce dla niego i że zanieczyszcza miasto swoją osobą (11),

w sposób oczywisty znieważył oskarżony – oskarżyciela P. P. (3), albowiem wszystkie dokonane przez niego wpisy wyrażają i okazują pogardę dla godności drugiego człowieka i w głębi wyrażają ujemny stosunek do wartości jaką reprezentuje sobą człowiek.

Z perspektywy czasu widać, że okres, w którym przedmiotowe wpisy zostały dokonane jest stosunkowo krótki, a odnoszenie się przez oskarżonego do poszczególnych artykułów internetowych dotyczących osoby oskarżyciela oraz dodawanie poszczególnych niewybrednych komentarzy pokazuje, iż z góry zakładał oskarżony, że będzie umieszczał kolejne „negatywne” wpisy, po ukazaniu się nowych tekstów, których tematyka związana będzie z piastowaną przez P. P. (3) funkcją prezydenta. Mając to na względzie oraz okoliczność, iż przedmiotem zamachu jest dobro osobiste tego samego pokrzywdzonego – tę wielość zachowań oskarżonego K. J. wypełniających znamiona danego typu czynu zabronionego można było uznać za jeden czyn i zakwalifikować w zw. z art. 12 kk – co nastąpiło.

Komentarze umieszczone przez oskarżonego w Internecie wypełniły znamiona występków kwalifikowanych z art. 212 § 2 kk oraz z art. 216 § 2 kk, albowiem użył oskarżony środka masowego komunikowania się – jakim jest Internet właśnie.

Za popełnienie każdego z przypisanych oskarżonemu czynów orzekł Sąd oskarżonemu kary po 2 miesiące ograniczenia wolności, polegające na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze po 25 godzin miesięcznie, a w miejsce tych kar jednostkowych wymierzył karę łączną 4 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 25 godzin miesięcznie.

Wymierzając kary jednostkowe, a następnie karę łączną miał sąd na względzie okoliczność, iż występki przypisane oskarżonemu mają w ocenie Sądu wysoki stopień szkodliwości. K. J. jest z wykształcenia pedagogiem, skończył studia; jak sam podkreśla ma doświadczenie działalności politycznej, zna oskarżyciela P. P. (3). Od takiej osoby wymagać można należytego zachowania i świadomości szkodliwości komentarzy pomawiających i znieważających dokonanych publicznie. Uwzględnieniu winna podlegać również jego postawa jaką zaprezentował. Zaprzeczanie oczywistościom świadczy w ocenie Sądu o lekceważeniu prawa, norm społecznego funkcjonowania i dowodzi zupełnego bezkrytycyzmu ze strony oskarżonego. Wnioski końcowe oskarżyciela ocenić należy jako bardzo wyważone, wręcz powściągliwe. Nie domaganie się surowej kary przez oskarżyciela prywatnego dowodzi, że nie jest on w żaden sposób nastawiony odwetowo, skłonny był do zawarcia z oskarżonym ugody. Pokrzywdzony nie kierował się i nie deklarował chęci odpłaty oskarżonemu; gdyby w sprawie oskarżony postąpił inaczej wystarczyłyby jedynie przeprosiny i bez wyroku proces zakończyłby się ugodą. Oskarżony się jednak na to nie zdobył. Jest oskarżony osoba bezrobotną, zdolna do pracy, stąd nie było celowe wymierzenie mu kary grzywny czy też kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Biorąc pod uwagę wszelkie poczynione ustalenia objawiające sposób i okoliczności działania sprawcy, postawę oskarżonego oraz dotychczasowy sposób jego życia, w tym jego niekaralność, ale także zachowanie się po, w tym i postawę prezentowaną w trakcie postępowania, bezkrytycyzm, motywację i niskie pobudki, a także uwzględniając deklarowany przez niego stan majątkowy, w końcu również cele jakie kara ma osiągnąć zarówno z perspektywy jednostki jak i społeczeństwa – uznał sąd, iż celowym i wystarczającym jest orzeczenie wobec oskarżonego kary łącznej 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne. Od nauczyciela i osoby, która zajmowała się uprzednio polityką, oczekiwać należałoby odwagi bezpośredniego formułowania opinii i odpowiedzialności za słowa, konstruktywnej krytyki i odpowiedniego – wysokiego poziomu debaty publicznej, a nie korzystania z pozornej anonimowości jaką daje Internet.

Stosownie do treści art. 212 § 3 kk oraz 216 § 4 kk sąd może orzec nawiązkę za rzecz pokrzywdzonego, Polskiego Czerwonego Krzyża albo inny cel społeczny wskazany przez pokrzywdzonego. Wobec postawy prezentowanej przez oskarżonego – pokrzywdzony wniósł o zasądzenie takiej nawiązki na rzecz PCK w wysokości 1 tys. złotych i to nastąpiło. Uznał Sąd, iż ustalone okoliczności przedmiotowej sprawy oraz następstwa zachowania oskarżonego i stopień „pokrzywdzenia” oskarżyciela, ponadto przymierzając powyższe do sytuacji majątkowej oskarżonego – uzasadnia i czyni celowym orzeczenie jak w pkt IV wyroku.

Kategoryczne sformułowanie zapisów art. 215 kk i przewidziana w nim powinność Sądu co do podania wyroku do publicznej wiadomości jeśli żąda tego oskarżyciel, zdeterminowało treść pkt V wyroku. Uznał sąd przy tym, iż celowym będzie podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie jego odpisu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta w K. przez okres 1 miesiąca. Oskarżony znany jest pracownikom urzędu i to ta społeczność w ocenie Sądu będzie najbardziej zainteresowana treścią orzeczenia, a publikowanie jej na forum internetowym i odnoszenie się oraz przypominanie wpisów sprzed ponad roku czasu nie jest celowe. Sam oskarżyciel nie żądał przy tym żadnej konkretnej formy upublicznienia.

Na podstawie i w sposób jak pkt VI wyroku orzeczono o kosztach na rzecz Skarbu Państwa, a ponadto o kosztach na rzecz oskarżyciela prywatnego, uwzględniając koszty działania jego pełnomocnika według tzw. taryfowej wysokości.

Z) odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć oskarżonemu oraz pełnomocnikowi oskarżyciela prywatnego.